

DOSSIER DE PREMSA

Í N D E X

QUI VA SER EN VICENÇ FERRER

LA FUNDACIÓN VICENTE FERRER A L' ÍNDIA I A ESPANYA

ÀREA GEOGRÀFICA DE TREBALL

BENEFICIARIS: ELS *DÀLITS* I ALTRES GRUPS DESFAVORITS

ÀREES D'ACTUACIÓ

Vivenda
Sanitat
Educació
Persones amb discapacitat
Dona
Ecologia

EL PROGRAMA DE DESENVOLUPAMENT DE LA FVF EN XIFRES

FORMES DE COL·LABORAR

RECURSOS ECONÒMICS DE LA FVF

MATERIAL ADICIONAL

CONTACTE FUNDACIÓN VICENTE FERRER

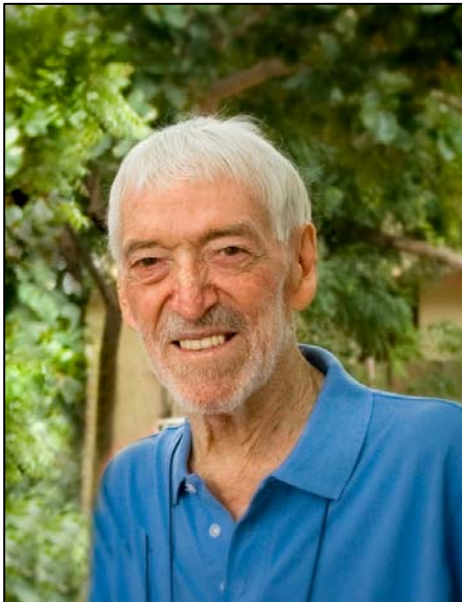
La Fundación Vicente Ferrer (FVF) és una ONGD (organització no governamental de desenvolupament) compromesa amb el procés de transformació d'una de les zones més pobres i necessitades de l'Índia, Anantapur, i d'algunes de les comunitats més desfavorides del país, els *dàlits* (intocables), els grups tribals i les anomenades *backward castes*.

El seu fundador, en **Vicente Ferrer (1920-2009)**, va treballar incansablement juntament amb les comunitats més discriminades de la regió durant 40 anys.

La Fundación Vicente Ferrer és una **organització humanista** fonamentada en la **filosofia de l'acció** que, actualment i després de dècades de treball a Anantapur, s'ha convertit en un model exemplar en el marc de la Cooperació Internacional i ha aconseguit mobilitzar les consciències de milers de persones en la lluita per eradicar la pobresa extrema.

OUI VA SER EN VICENÇ FERRER

Vicenç Ferrer va néixer a Barcelona (Espanya) el 9 d'abril del 1920 i la seva infantesa va transcórrer entre Barcelona i Gandia. El 36 va portar la guerra i en Vicenç va ser cridat a files, a la "Quinta del Biberón", amb només 16 anys. En acabar la guerra va començar els estudis de dret, però amb la ferma determinació de descobrir el camí a seguir per respondre a la seva vocació: ajudar els altres.

Va trobar en la Companya de Jesús una organització que el va atraure per la seva imatge de heroicitat, saviesa, grans ideals i lluita per un món millor. Amb la il·lusió de seguir fidelment els seus principis, va abandonar els seus estudis i va ingressar a l'ordre.

La seva acció dóna els seus primers fruits: 1952-1968

El 13 de febrer de 1952, en Vicenç Ferrer va arribar a Mumbai (Bombay) com a missioner jesuïta. Malgrat que el seu objectiu era acabar la seva formació espiritual, a la seva primera missió a Manmad, va decidir sortir a conèixer les gents, saber de les seves necessitats i guanyar-se la seva confiança, tractant de donar solució al patiment dels més pobres.

Per això va posar en marxa, entre els camperols, un sistema de treball singular, que va despertar les consciències i va generar un gran moviment de solidaritat. "El miracle de donar" consistia en una petita ajuda econòmica i l'assessorament tècnic necessari per a obtenir aigua pels conreus. Si, en finalitzar, cada agricultor tornava el préstec (sense interessos), el miracle s'anava estenent entre tota la comunitat.

Des dels seus inicis, en Vicente va posar en pràctica procediments tals com organitzar petites cooperatives per a l'excavació de pous, canalitzacions per a l'abastiment d'aigua, bancs de llavors, petites parcel·les de regadiu, etc. Alhora, Ferrer va treballar en la construcció de serveis comunitaris i, gràcies a la cessió d'algunes terres, va aconseguir construir dues escoles, un hospital i dues residències per als alumnes, que eren ja quasi bé un miler.

Temps difícils: 1968-1969

La simpatia que despertava la feina d'en Vicente Ferrer entre els camperols va generar suspicàcies en alguns sectors dirigents, que vien en ell una amenaça als seus interessos. La publicació d'un article a l'*Illustrated Weekly*, el setmanari de major difusió de l'Índia, sota el títol "La revolució silenciosa", va ser el detonant de l'ordre d'expulsió que el Vicenç Ferrer va rebre el 27 d'abril de 1968, i que li donava 30 dies per abandonar el país.

Davant d'això, es va iniciar un moviment camperol en favor d'en Vicenç Ferrer, al qual s'hi va unir també un grup d'intel·lectuals, polítics i líders religiosos. El coordinador d'aquest comitè de defensa era en Madu Metha, un dels líders socials més actius i influents de Mumbai. A només dos dies de l'expiració del termini fixat per a la seva expulsió, més de 30.000 camperols van recórrer els 250km que separen Manmad de Mumbai per a exigir justícia al Govern. En una breu entrevista amb Ferrer, la primera ministra, Indira Gandhi, va reconèixer el gran valor de la seva feina i es va comprometre a buscar la solució més adequada, enviant un telegrama amb un missatge salomònic: "El Pare Vicenç Ferrer marxarà a l'estranger per a unes curtes vacances i serà ben rebut de nou a l'Índia".

Ferrer va tornar a Espanya i va fundar *Acción Fraterna en el Mundo*, amb un objectiu únic: alleujar la situació dels dos terços de la humanitat que pateixen de fam. Va aprofitar també per a fer de mediador en la causa de dos goans, presos a perpetuïtat a les presons de Lisboa. Va aconseguir la seva alliberació al cap de dos mesos.

En aquestes dates, va aparèixer a la revista americana *Life* un gran reportatge de dotze pàgines titulat "El sant de Manmad", mentre des d'Espanya, Itàlia, Alemanya, la Índia i els Estats Units, un moviment popular va recollir 25.000 signatures amb la intenció de proposar-lo com a candidat al Premi Nobel de la Pau.

Tot i haver-lo sol·licitat, tres mesos després d'abandonar l'Índia, el permís per a tornar no havia arribat encara. Sorpresa pel retard, va ser Indira Gandhi qui va ordenar que li conferissin el visat d'entrada immediatament.

Anantapur: l'aventura definitiva: 1969-2009

A la seva tornada a l'Índia, només el va acollir l'estat d'Andhra Pradesh, i Ferrer, juntament amb sis voluntaris incondicionals, va decidir instal·lar-se a la terra més pobre d'aquesta regió, Anantapur, on l'escassetat d'aigua arribava quasi bé a la desertització, i la sanitat i l'educació eren pràcticament inexistents. Allà, els polítics radicals es van mobilitzar per a rebre'l amb pintades a les parets: "Ferrer

go back". Lluny de fer-se enrere, tres dies després d'arribar a Anantapur ja comptava amb una casa, buida i a mig construir, que va convertir en un quartell general. D'una de les parets nues hi penjava un cartell que deia: "Expecting a miracle" (espera un miracle). Aquest missatge profètic, l'origen del qual no va arribar a conèixer-se mai, va suposar una nova motivació per a continuar endavant.

El març de 1970 va deixar de pertànyer a la Companyia de Jesús i, aquell mateix any, va contraure matrimoni amb l'Anne Perry, una periodista anglesa que havia estat al seu costat des del conflicte de Manmad. En aquest context va néixer la **Fundación Vicente Ferrer a l'Índia**.

Tanmateix, durant els anys 70, l'assetjament va persistir, aquest cop des de les autoritats de la regió, que veien amb recel la feina de Ferrer, arribant inclús a intentar empresonar-lo. Aquest va denunciar l'abús de poder del que estava sent objecte i va aconseguir una sentència favorable que va crear jurisprudència.

Anys més tard, el 1996, es va crear la **Fundación Vicente Ferrer a Espanya** per assegurar la continuïtat econòmica dels projectes a l'Índia. Des del moment, i fins la seva mort l'abril de 2009, Vicente Ferrer va liderar un projecte que, avui en dia, continua viu gràcies a un equip de 1.900 persones i al recolzament de prop de 140.000 col·laboradors.

Una vida que no passa inadvertida

Han estat moltes i molt rellevants les institucions i entitats que han volgut honorar Vicente Ferrer distingint-lo, entre altres reconeixements, com a:

- Premio Príncipe de Asturias de la Concordia, l'any 1998.
- Español Universal, l'any 1998.
- Membre de la Comissió d'Eradicació de la Pobresa, del govern d' Andhra Pradesh, l'any 2000.
- Creu de Sant Jordi, de la Generalitat de Catalunya, l'any 2000.
- Medalla de Or de la Ciutat, de l'Ajuntament de Barcelona, l'any 2000.
- Premio Derechos Humanos del Consejo General de la Abogacía Española, l'any 2000.
- Premio Convivencia Ciudad Autónoma de Ceuta, l'any 2000.
- Doctor Honoris Causa, per la Universitat Politècnica de València l'any 2000 i la Universidad de Huelva el 2001.
- Personatge destacat de la Història del segle XX, per la UNESCO, l'any 2001.
- Premio al Espíritu Olímpico, del Comité Olímpico Español, el 2002.
- Gran Cruz de la Orden Civil de la Solidaridad, del Ministeri de Treball i Afers Socials d'Espanya, l'any 2002.
- Premio Quijote Universal, l'any 2007.

- Gran Cruz del Mérito Civil, atorgada pel Ministeri d'Afers Exteriors d'Espanya, l'any 2009.
- Català de l'Any 2008, l'any 2009.

LA FUNDACIÓN VICENTE FERRER A L'ÍNDIA I A ESPANYA

Dos equips integren la Fundació Vicente Ferrer -un a Espanya i un altre a l'Índia-. Ambdós treballen conjuntament per eradicar la pobresa i les desigualtats socials d'Anantapur. Així, indis i espanyols són protagonistes del desenvolupament econòmic, social i cultural que s'està produint a la zona.

A l'Índia, la Fundació funciona com un organisme social, respectuós amb l'entorn i protagonista d'un procés de transformació, amb un objectiu últim: el desenvolupament de la comunitat rural. L'organització no busca solucions immediates, sinó una continuïtat en el temps.

Un equip de més de més de 1.800 persones treballa a Anantapur sota el lideratge de l'Anna Ferrer, directora de Programes de l'organització a l'Índia i en Moncho Ferrer, subdirector.

A Espanya, la FVF (inscrite al Registre de Fundacions amb el número 08/0315 el dia 18 de març del 1997) es caracteritza per una forma de treballar pròpia a través d'una amplia xarxa de delegacions i representants. La seva gestió és compromesa, entusiasta, creïble i seriosa. Els fons que s'aconsegueixen des del nostre país asseguren la continuïtat del programa a l'Índia.

A l'actualitat, prop de 140.000 col·laboradors financien, amb les seves aportacions, els projectes desenvolupats a Anantapur i fan possible que la població més desfavorida i pobre del districte pugui sortir de la marginació social en la que viu.

ÀREA GEOGRÀFICA DE TREBALL

La Fundació treballa a Anantapur, a l'esta indi d'Andhra Pradesh. Després del desert del Rajasthan, aquesta és la segona zona més àrida de l'Índia. Tanmateix, més del 80% de la seva població depèn de l'agricultura.

A Anantapur no existeixen conflictes greus sinó una carència extrema i continuada. Les intervencions puntuals són insuficients a l'hora de fer front a unes dificultats que es troben profundament arrelades en la pròpia estructura social.

DISTRICTE D' ANANTAPUR

Extensió
19.130 km²

Població aproximada
4 milions

Població que es beneficia del programa de desenvolupament
2,5 milions

BENEFICIARIS: *DÀLITS*, GRUPS TRIBALS I *BACKWARD CASTES*

A l'Índia, la societat s'organitza entorn a un sistema de castes i subcastes molt rígid, en el que cadascuna d'elles ocupa un lloc determinat dins l'estructura social, amb els seus propis comportaments, regles de conducta i creences. És un sistema jerarquitzat i perpetuat des de temps remots. Tot i que oficialment la Constitució índia de 1950 prohibeix la discriminació per raó de casta, en la pràctica el canvi és lent i la falta d'igualtat continua existint.

La major part de la feina de la Fundació se centra en les persones a les que es considera "sense casta": els *dàlits* o *intocables*, als que històricament s'ha condemnat a realitzar les feines més dures. La ONG treballa amb l'objectiu d'aconseguir que aquestes persones, situades a la part més baixa de la piràmide social, es converteixin en protagonistes del seu propi destí i recuperin unes condicions de vida dignes.

Des del 2005, i amb l'objectiu de donar un impuls més gran al projecte, la Fundació inclou també entre els seus beneficiaris als **grups tribals** i als membres de la denominada *backward cast*, gent molt humil que pateix igualment una clara situació de marginalitat i viu en condicions de pobresa o pobresa extrema.

Iniciar un canvi que aportí solucions a llarg termini i contribueixi a eradicar la pobresa requereix treballar dins els àmbits següents:

Sanitat: Implantant una xarxa sanitària a l'abast de tothom.

Vivenda: Aconseguint dotar totes les famílies d'una llar digna.

Educació: Impulsant el dret a rebre-la.

Persones amb discapacitat: Afavorint la seva integració social i laboral.

Dona: Afavorint la participació activa al seu entorn econòmic i social.

Ecologia: Creant infraestructures per a lluitar contra desertització.

Sanitat: Una xarxa sanitària a l'abast de tothom

L'àrea sanitària té com a objectiu millorar les expectatives i les condicions de vida de la població d'Anantapur mitjançant la prevenció, l'educació sanitària i la construcció d'infraestructures que garanteixin unes condicions higièniques adequades.

Els projectes i activitats que la Fundació porta a terme dins d'aquesta àrea poden dividir-se entre aquells que fan referència al sector hospitalari i els que estan vinculats al Programa de Salut Comunitària.

Infraestructures sanitàries

La Fundació ha construït **14 clíniques rurals** que permeten als pacients rebre tractaments bàsics sense necessitat de desplaçar-se. Els casos més greus s'atenen als centres

hospitalaris, que funcionen com a centres sanitaris de referència: **tres hospitals generals, un centre de planificació familiar i un altre d'Atenció per a malalts amb VIH/sida.**

La inauguració d'aquest darrer, el 2006, va suposar un gran pas endavant en la lluita contra una malaltia que augmenta incessantment al país per falta de mitjans i prevenció.

La Fundació ofereix tractament amb **antiretrovirals**, únic tractament específic per a frenar la progressió de la infecció i prevenir l'epidèmia. El centre no només disposa de l'equip i les instal·lacions apropiades per a garantir l'atenció i la cura dels malalts sinó que, a més, permet oferir-los el suport que necessiten en circumstàncies tan difícils i retornar-los la dignitat i el tracte humà que en molts casos els és negat.

Per a cobrir la gran demanda de personal sanitari que tenen els cinc hospitals de la Fundació, el 2004 es va posar en marxa l'Escola d'Infermeria de Bathalapalli.

En el marc de l'àrea de Sanitat, la FVF porta a terme també la construcció i el manteniment de pous i canalitzacions d'aigua per a facilitar l'accés a l'aigua potable i reduir així les infeccions.

Programes de salut comunitària

Dins el programa de salut comunitària, la Fundació ha format a treballadors sanitaris locals o llevadores que, juntament amb les infermeres i metges rurals, constitueixen una xarxa d'assistència primària molt eficaç. A més, **prop de 1.000 voluntaris sanitaris** estenen els seus serveis per tota l'àrea rural. Gràcies als seus coneixements i aptituds, s'ha produït una notable millora en les condicions sanitàries, especialment en les dones embarassades i en el tractament de malalties menors.

Els problemes de malnutrició són abordats per la Fundació mitjançant un Programa específic de nutrició dirigit als grups de més risc. A través dels voluntaris sanitaris es realitzen també campanyes de vacunació entre la població infantil.

Vivenda: Una llar digna per a cada família

Les comunitats amb les que la FVF treballa, degut a l'escassetat dels seus recursos econòmics i a la seva situació de marginalitat social, es veuen obligades a viure en cabanyes precàries, agrupades en colònies separades de les castes superiors i allunyades dels serveis públics dels que, en ocasions, disposa el govern local (pous, banys públics, escoles, dispensaris, etc.).

Tot i que la Fundació ja ha dotat d'una vivenda digna **prop de 30.000 famílies**, encara queda molta feina per fer en aquest sector, que va iniciar la seva activitat el 1994. Les colònies de cases construïdes presenten les condicions necessàries de salubritat, constituint un resguard eficaç davant les pluges torrencials i la calor intensa i, sobre tot, proporcionen un sentiment de dignitat a una comunitat profundament discriminada.

Educació: Ahir, nens sense accés a l'educació. Avui, professors de la seva comunitat

L'accés a l'educació és la base fonamental del desenvolupament de la comunitat. El programa educatiu de la Fundació es va iniciar el 1978 amb una campanya per a conscienciar les famílies d'Anantapur de la importància de l'escolarització i per a incentivar les famílies a incorporar els seus fills al programa escolar.

Els nens de les comunitats més pobres es trobaven amb un problema, la falta de preparació prèvia respecte els nens de castes superiors, fet que provocava dificultats d'adaptació i fracàs escolar.

Per aquesta raó es va decidir establir una xarxa d'escoles **complementàries**, en la que els alumnes rebessin la base i el suport necessaris per al seguiment dels seus estudis a les escoles governamentals, fomentant així la integració social. Tots els nens escolaritzats reben anualment material escolar, uniformes i 700 rupies per a la seva cartilla d'estalvis.

Amb l'objectiu d'igualar la taxa d'alfabetització femenina amb la masculina, el 1999 es va crear un projecte específic per a donar suport a les nenes que han abandonat els estudis per motius familiars. Les **escoles pont** són centres residencials només per a nenes, on aquestes es preparen per a reincorporar-se a l'educació reglada en el curs que els correspon segons la seva edat.

Accés a la universitat

Un altre dels programes que la Fundació té en marxa dins l'àrea d'educació és el de les **beques d'accés a la universitat**. Gràcies a aquest projecte, que va començar el 2004, prop de 400 estudiants han acabat els seus estudis preuniversitaris.

El desenvolupament cultural i artístic és una part indispensable de l'educació. El **Programa cultural de la Fundació** es va crear amb dos objectius principals: promoure l'autoconfiança de les comunitats excloses i incrementar l'autoestima dels nens i nenes d'aquestes comunitats així com la dels petits que pateixen alguna discapacitat.

Les escoles complementàries, les escoles pont, les d'estiu, el programa cultural i el programa de beques estan donant ja els seus fruits. Molts dels joves que han completat la seva formació han adquirit un rol actiu en el desenvolupament de les seves comunitats.

Persones amb discapacitat: Treballant per a la seva integració social

Com a conseqüència del rigor de les condicions de vida de la població rural, la taxa de persones amb discapacitat és especialment elevada a Anantapur.

Això, sumat al fet que en una economia de subsistència com la del districte el respecte és proporcional a la capacitat de contribuir a l'economia familiar, es fa necessari abordar aquesta situació amb accions específiques.

El 1987 es va posar en marxa el programa de persones amb discapacitat amb l'objectiu de combatre la discriminació que pateix aquest col·lectiu. Per augmentar la seva mobilitat, es van organitzar tallers d'ortopèdia y rehabilitació per a la fabricació de pròtesis, croses i tricicles, així com centres especials per a nens amb discapacitat. Aquest centres tenen un doble objectiu: dotar-los d'una formació acadèmica completa i preparar-los per a què a la seva vida adulta puguin ser autònoms i independents.

Actualment, la Fundació compta amb centres residencials per a nens, especialitzats en discapacitat psíquica, visual, auditiva, i paràlisi cerebral. En total, s'ofereix cobertura a prop de 1.300 nens i nenes interns.

Paral·lelament, s'han creat **associacions de persones amb discapacitat** de suport mutu, gestionades pels propis membres. Són els *vikalangula shangams*. Aquestes associacions contribueixen a crear forts lligams d'unió alhora que fan que els seus membres s'identifiquin com a individus, se sentin part d'una comunitat, potenciïn les seves habilitats i millorin la seva capacitat d'acció. Es facilita l'accés a metges especialitzats, a les ajudes governamentals i a l'obtenció de material ortopèdic.

Gràcies a un fons comú, es posen en marxa tallers i altres tipus de negocis, i activitats que els permeten ser independents alhora que afavoreixen la seva integració social.

D'altra banda, la Fundació té també un programa específic de traumatologia a través del qual s'ofereix atenció mèdica per a què moltes de les persones amb discapacitat puguin recuperar la seva mobilitat gràcies a la feina del traumatòlegs, tècnics ortopèdics i fisioterapeutes.

Dona: Al principi, les dones seien a les darreres files. Avui, encapçalen manifestacions.

El projecte de desenvolupament de la dona es va iniciar el 1982 per aconseguir millorar la tradicional situació de marginació en la que viuen les dones índies, que, en la pràctica, són el pilar fonamental de l'economia familiar i les principals transmissores dels valors i els costums.

Per a fer front a aquesta situació, la Fundació va idear un sistema basat en la creació dels denominats *shangams* o associacions de dones. A través del Banc de la Dona, la Fundació ofereix uns recursos econòmics inicials i l'assessorament necessari per aconseguir una independència econòmica. A partir d'un capital inicial, els *shangams* desenvolupen el seu propi sistema de crèdit

i faciliten al grup la possibilitat de beneficiar-se dels avantatges derivats de l' estalvi comú.

També, a través dels *shangams* les dones adquireixen consciència del seus drets i reconeixement per part de la societat.

Un cop les dones del *shangam* han demostrat la seva capacitat de gestionar els seus propis estalvis, es posa en marxa el Fons per al Desenvolupament de la Dona, préstec que pot anar des de les 30.000 fins a les 100.000 rúpies. L' objectiu d'aquest fons és aconseguir que les dones siguin autosuficients i puguin generar i gestionar els seus propis ingressos. Una vegada han provat que son capaces de fer-ho, poden formar part del projecte De Mujer a Mujer.

Les aportacions realitzades pels socis de la FVF a España permeten que aquestes dones estalviïn durant cinc anys. Passat aquest període, poden utilitzar el capital i els interessos generats en allò que considerin convenient (creació de petits negocis, finançament de l'educació de les seves filles, etc.). Fins ara, prop de 11.000 dones ja s'han beneficiat d' aquest projecte.

A diferència del què passa amb el Fons per al Desenvolupament de la Dona, les 10.000 rupies que reben d'aquest programa no són un préstec, sinó propietat seva. Això els permet iniciar alguna activitat econòmica que els proporcionï uns ingressos extra sense haver d'assolir cap deute.

Ecologia: Salvar la terra per salvar l'home.

L' àmbit de l'ecologia va ser el primer projecte que la Fundació va desenvolupar a Anantapur, segona regió més àrida de l'Índia. Les pluges irregulars provoquen que el risc de sequera hi estigui sempre present. Aquesta, té un impacte devastador entre les capes socials més empobrides, doncs el 80% de la població depèn de l'agricultura.

Quan en Vicenç Ferrer va arribar a Anantapur els geòlegs pronosticaven una progressiva desertització i aconsellaven l' èxode de la població en un màxim de 50 anys. Per aquest motiu, la Fundació Vicente Ferrer a l'Índia va iniciar un pla de desenvolupament ecològic a llarg termini que abraça els àmbits següents:

- ◆ La conservació del sòl per a frenar l'erosió i augmentar el rendiment dels conreus.
- ◆ La creació d'estructures de reg (embassaments i tancs).
- ◆ La reforestació.
- ◆ L'excavació de pous d'aigua.
- ◆ La utilització d'energies alternatives (biogàs i energia solar).

- ◆ L'horticultura familiar.
- ◆ La diversificació dels conreus.
- ◆ La implantació de reg per goteig i aspersió.

Mitjançant el **Fons permanent contra la Sequera** es fomenta la creació d'ocupació durant els mesos crítics, durant els que els agricultors no poden treballar la terra. A més de evitar l'emigració, el Fons serveix per millorar l'estat del terreny amb el petit salari que la Fundació paga als jornalers per a que netegin les terres estèrils.

Els agricultors d'un gran número de pobles assisteixen cada any a cursos de formació impartits per especialistes agrícoles en els que adquireixen coneixements sobre temes com quina es la millor rotació de cultius, com organitzar una parcel·la pel regadiu o com plantar arbres o podar els arbres fruiters.

Per evitar la dependència total de l'agricultura, la Fundació ha potenciat també la ramaderia. Així, les vaques productores de llet que ha distribuït suposen una font d'ingressos segura i regular per a les famílies.

Colaboración Activa: Els tallers d'Anantapur, un compromís amb els més desfavorits

Colaboración Activa és el nom que rep el comerç solidari de la Fundación Vicente Ferrer, un programa que té com a objectiu combatre la forta discriminació que pateixen les dones amb discapacitat *dàlits* d'Anantapur.

A través de Colaboración Activa, l'organització proposa una altra forma de ser solidari: un cicle de comerç responsable en el que el comprador final mostra un compromís social, cultural i humà.

El 2001, la Fundació va crear a Anantapur els primers tallers-residència per dones *dàlits* amb discapacitat. En ells, grups de dones reben formació en una activitat artesanal.

Als tallers també se'ls hi ofereix educació bàsica, seguiment mèdic, integració i una feina estable durant tot l'any.

En l'actualitat, més de 140 dones amb discapacitat integren el programa i elaboren productes de jute, paper maché, brodats a mà, costura, joieria i *crocker*y (vaixel·la fabricada a partir de fulles de palmera premsades).

EL PROGRAMA DE DESENVOLUPAMENT EN XIFRES

- NÚMERO DE COL·LABORADORS A ESPANYA: 139.000 persones
- NÚMERO DE BENEFICIARIS DELS PROJECTES: 2,5 milions de persones
- NÚMERO DE POBLES EN ELS QUE TREBALLEM: 2.287

- PROJECTES D'EDUCACIÓ:
 - Escoles: 1.696
 - Professors: 2.190
 - Alumnes a primària: 64.496
 - Alumnes a secundària: 61.003

- PROGRAMA D' ECOLOGÍA :
 - Estructures de preservació d'aigua: 2.291
 - Arbres plantats: 2.749.840
 - Número de pobles coberts pel sistema de reg per aspersió: 649
 - Número de pobles coberts pel sistema de reg per goteig: 783
 - Unitats de biogàs instal·lades: 2.585

- PROGRAMA DE VIVENDES:
 - Vivendes generals construïdes: 29.442
 - Vivendes adaptades per persones amb discapacitat: 1.620

- PROGRAMA DE SALUT:
 - Hospitals generals: 3
 - Centre de planificació familiar: 1
 - Centre d'atenció i Cura dels malalts amb VIH/sida: 1

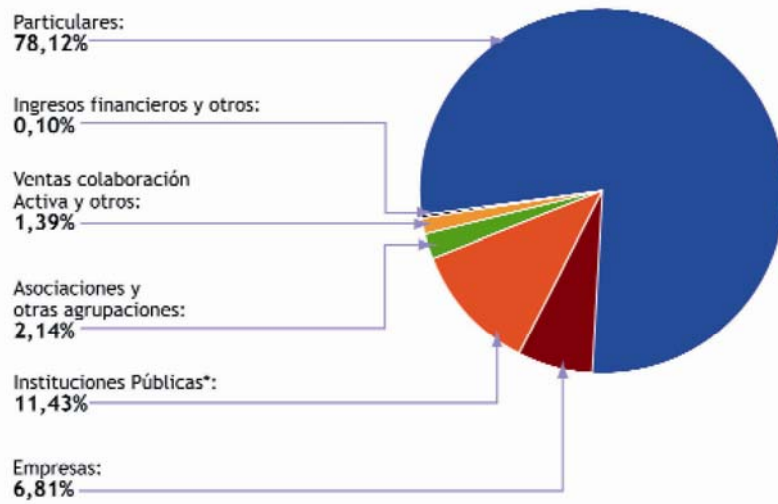
- PROGRAMA "De Mujer a Mujer":
 - Número de *shangams* (associacions de dones): 4.338
 - Dones associades als *shangams*: 60.848
 - Pobles coberts pel Fons de Desenvolupament de la Dona: 978
 - Dones beneficiàries del programa "De Mujer a Mujer": 10.719

- PROGRAMA PER PERSONES AMB DISCAPACITAT:
 - Nombre de *shangams* (associacions de persones amb discapacitat): 1.263
 - Persones amb discapacitat associades als *shangams*: 16.200
 - Escoles residencials: 18
 - Alumnes en escoles residencials: 1.288

INFORME ECONÓMICO 2007

• Origen de los recursos 2007

TOTAL: 39.795.188,60 euros

* Recursos procedentes de instituciones públicas para proyectos finalizados durante el ejercicio 2007. Además, se han recibido 3.250.301,06 € para proyectos que se encuentran en fase de ejecución a cierre de ejercicio y que se reconocerán como ingreso a medida que estos proyectos finalicen.

• Destino de los recursos 2007

TOTAL: 39.795.188,60 euros

L'Apadrinament

Amb aquesta forma de col·laboració, el padrí té la oportunitat de conèixer el valor real de la seva aportació a través de la vida d'un nen i la seva família. La distància entre Anantapur i Espanya desapareix. Les famílies índies i espanyoles estan unides per la mateixa il·lusió i el mateix compromís.

L'apadrinament significa contribuir al programa de desenvolupament de tota una comunitat, perquè la contribució de 18 euros mensuals no es destina únicament al nen, sinó a millorar les condicions de vida de tota la comunitat.

Padrins de la FVF (2009): 121.066

Nens apadrinats (2009): 135.238

Soci col·laborador

El soci col·laborador es vincula al programa de desenvolupament integral que la Fundació porta a terme a Anantapur, unint el seu esforç al de la població rural de la zona. Ser soci col·laborador és una forma de participar activament i ser membre d'un equip que treballa per eradicar la pobresa i les desigualtats extremes.

El soci col·laborador pot optar entre dues alternatives: contribuir al fons general per al conjunt de projectes, o bé destinar la seva aportació a un àrea determinada (educació, sanitat, dona, ecologia, persones amb discapacitat o vivenda). El soci col·laborador pot establir l'import i la periodicitat de les seves aportacions. Com a col·laborador de la FVF, rep informació sobre l'evolució del programa integral i dels beneficis que comporta per a tota la població.

Socis col·laboradors de la FVF (2009): 26.483

De Mujer a Mujer

El projecte De Mujer a Mujer vol potenciar els lligams entre persones d'Espanya i dones de l'Índia. D'aquesta manera, a través d'un projecte, un grup de persones d'Espanya entre en contacte amb un grup de dones de l'Índia. Cada persona es compromet a vincular-se a una dona índia, a través d'una contribució de 9 euros mensuals, durant cinc anys.

Com a col·laborador, qui participa en el projecte coneix, mitjançant una fotografia, el grup de dones amb el que està vinculat i rep una carta anual amb informació sobre l'activitat que aquestes dones estan portant a terme.

Persones que participen en el Projecte De Mujer a Mujer (2009): 7.812

Dones índies que participen en el projecte De Mujer a Mujer (2009): 10.397

Finançament o cofinançament de projectes concrets

La possibilitat de destinar una donació puntual al finançament d'un projecte específic és una altra forma de col·laborar per la que opten moltes persones a títol individual, administracions, entitats i empreses.

MATERIAL ADICIONAL

Memòria Fundación Vicente Ferrer 2007

<http://www.fundacionvicenteferrer.org/esp/home.php?s=35>

Revista Anantapur

<http://www.fundacionvicenteferrer.org/esp/home.php?s=34>

CONTACTE FUNDACIÓN VICENTE FERRER

Departament de Comunicació:

Inés Milá - 649 927 881

Ana Belén Cañaveras - 606 388 774

Alba Benítez - 679 108 087

Oficina Central (Barcelona): 93 419 02 68

prensa@fundacionvicenteferrer.org

Oficina Central:

París, 71, 3º - 08029 Barcelona

Tel. 934190268 Fax 933211970

www.fundacionvicenteferrer.org

DELEGACIONES

Alacant

Navas 19, 1º - 03001 Alicante
Tel. 965 21 35 76 Fax 965 20 30 65
alicante@fundacionvicenteferrer.org

Andalusia

Gonzalo Bilbao 23-25 4º Módulo 6
41003 Sevilla
Tel. 954 41 04 53 Fax 95 453 82 77
andalucia@fundacionvienteferrer.org

Balears

Murillo 19 - 07013 Palma de Mallorca
Tel. 971 22 01 09 Tel. Fax Tienda 971 73 17 43
baleares@fundacionvicenteferrer.org

Euskadi

Alameda Mazarredo 43, Bajo izq. - 48009 Bilbao
Tel. 944 23 03 19 Fax 944 24 90 79
euskadi@fundacionvicenteferrer.org

Madrid

Hermosilla, 64. 7º C - 28001 Madrid
Tel. 91 513 10 60 Fax 91 434 85 04
madrid@fundacionvicenteferrer.org

València

Av. Reino de Valencia, 28 1º 2ª- 46005 Valencia
Tel 96 315 20 68 Fax 96 315 20 72
valencia@fundacionvicenteferrer.org